

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเด็กและ เยาวชนเป็นพลังที่สำคัญในการพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และการปกครอง เนื่องจากเด็กและ เยาวชนเป็นประชากรส่วนใหญ่มาก คือ ประมาณสองในสามของประชากรทั้งประเทศ การพัฒนาเด็กและ เยาวชนจึงเป็นเรื่องจำเป็นและ เร่งด่วน ซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างกว้างขวางควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาในด้านอื่น ๆ เพราะ เด็กและ เยาวชนเหล่านี้จะเป็นกำลังอันสำคัญของ ประเทศที่จะต้องรับภาระในความอยู่รอดและพัฒนา ประเทศให้เจริญรุดหน้าในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2529 : 31)

รัฐบาลที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันต่างก็ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาเด็กและ เยาวชนมาทุกยุคทุกสมัย ดังจะเห็นได้จากนโยบายการพัฒนาทางด้านสาธารณสุข ประชากร การศึกษา สังคม ฯลฯ ซึ่งมีต่อการพัฒนาเด็กและ เยาวชนเป็นอย่างมาก ส่วนรัฐบาลปัจจุบันได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาเด็กและ เยาวชนเป็นอย่างยิ่ง โดยที่พยายามเร่งรัดขยายบริการในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการแก้ปัญหาของ เด็กและ เยาวชนในหลาย ๆ ด้าน และส่งเสริมให้เขาเหล่านั้นเป็นพลเมืองดีที่สามารถรับใช้ประเทศชาติในอนาคต และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กและ เยาวชนสนใจการกีฬาให้มีการฝึกฝนการ เช่น เพื่อยกระดับให้ทัดเทียมกับนานาชาติ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2529 : 97) ทั้งนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนไทยเป็นประชากรที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านสุขภาพ พลานามัย สติปัญญา อารมณ์ และมีความสามารถในการประกอบสัมมาชีพ ตลอดจนปลูกฝังให้เยาวชนมีจริยธรรมที่ดีงาม และเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย อันได้แก่

1. ปลูกฝังให้เห็นคุณค่าของการบำรุงรักษาสุขภาพ พลานามัย โดยเน้นทางด้านโภชนาการ และการออกกำลังกาย
2. กระตุ้นให้เยาวชนตระหนักและ รู้จักคุ้มครองป้องกันตนเอง จากอบายมุขและสิ่งแวดล้อมที่เป็นภัยแก่ชีวิตและสังคมส่วนรวม

3. ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษา ทั้งในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียนแก่เยาวชนในชนบทและแหล่งเสื่อมโทรม
4. ส่งเสริมในด้านการบูรณาการประกอบอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่เยาวชน และลดปัญหาแรงงานสัมพันธ์ รวมทั้งสำรวจและสร้างตลาดแรงงาน
5. ปลุกฝังให้เยาวชนตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ตลอดจนรักษาความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ และเห็นความสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, 2529 : 133)

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวในแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนของรัฐบาล จึงสร้างโครงการแผนงานการปฏิบัติการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงได้มีการศึกษาปัญหาและสาเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละด้าน แล้วกำหนดเป็นนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน มีเป้าหมายในการทำงานและมีแนวทางมาตรการ เพื่อให้บรรลุโดยเร็วที่สุด

ส่วนในด้านการพัฒนาการกีฬาของเยาวชนแล้วรัฐบาลมีหน่วยงานที่ส่งเสริมทางด้านกีฬา เช่น กระทรวงศึกษาธิการ สภานายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย และมีหน่วยงานในสังคมที่รับผิดชอบโดยตรง เช่น กรมพลศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร และศูนย์เยาวชนต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานของเอกชนเข้าร่วมด้วย เช่น สมาคมกีฬาต่าง ๆ การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายของประชาชนในประเทศไทยได้มีการส่งเสริม โดยกำหนดเป็นนโยบายขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520 คณะรัฐมนตรีได้จัดทำแผนกีฬาแห่งชาติขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายของแผนกีฬาแห่งชาติไว้ 11 ประการคือ

1. รัฐพึงส่งเสริมให้ประชากรของชาติทุกเพศ ทุกวัย ได้มีโอกาสเล่นกีฬาอย่างทั่วถึงกัน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
2. รัฐพึงส่งเสริม บำรุง และควบคุมกีฬา โดยถือว่ามีผลต่อการบริหารการพัฒนา การเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศไทย
3. รัฐที่เน้นการส่งเสริมกีฬา เพื่อสุขภาพของคนในชาติมากกว่าความเป็นเลิศในกีฬาแต่ละประเภท
4. รัฐพึงส่งเสริมกีฬาพื้นเมือง และกีฬาที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติในทุกระดับ

5. รัฐพึงกำหนดให้มีหลักสูตรพลศึกษาและการกีฬาเป็นวิชาพื้นฐานในทุกระดับการศึกษา
6. รัฐพึงส่งเสริมการศึกษา การวิจัยทางพลศึกษา สุขศึกษา และสันตนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา
7. รัฐพึงเร่งรัดและสนับสนุนการจัดตั้งสถาบันครูวิทยาศาสตร์การกีฬา บุคลากรทางด้านพลศึกษา และการกีฬาให้มีจำนวนเพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ
8. รัฐพึงจัดให้มีครูพลศึกษา สถานที่เรียนวิชาพลศึกษา สถานที่เล่นกีฬาพร้อมอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เพียงพอกับความต้องการได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนในทุกสถาบันการศึกษาทุกระดับและแก่ประชาชนทั่วประเทศ
9. รัฐพึงจัดสรรให้มีอุปกรณ์การศึกษา พึ่งส่ง ส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาทุกประเภทภายในประเทศให้มีประสิทธิภาพและเพียงพอกับความต้องการ
10. รัฐพึงจัดสรรงบประมาณทางด้านพลศึกษาและการกีฬาให้ได้สัดส่วนที่พอเหมาะ
11. รัฐพึงส่งเสริมให้เอกชนรับภาระ เรื่องการกีฬาบ้าง เพื่อประชาชนในขอบเขตการควบคุมของรัฐ (กอง วิสสุทธารมณ, "แผนการกีฬาแห่งชาติ". สหสท. 2 เมษายน 2521 : 37-38) เพราะฉะนั้นการปฏิบัติการจะทำให้ได้ผลดียิ่งขึ้นนั้น การสื่อสารนี้ว่ามีความจำเป็นอย่างมาก รัฐบาลก็ดำเนินการสื่อสารของรัฐเข้าร่วมด้วย เพื่อประสานงานแผนงานต่าง ๆ ของรัฐบาลด้วย เช่น องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์

ตามที่ได้อธิบายมาแล้ว ถือว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง การที่จะพัฒนาประเทศ เพื่อที่จะมีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นต้องเร่งพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ด้วยเหตุนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 จึงได้เน้นให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศมากขึ้นกว่าเดิม และได้กำหนดการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นมาตรการสำคัญประการหนึ่ง ในการพัฒนาคุณภาพของประชากรโดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ด้านสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และสังคมเป็นสำคัญ

และด้วยมาตรการดังกล่าว จึงได้มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติขึ้นไว้เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติโดยเฉพาะ

ในแผนพัฒนาการกีฬา ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531-2539) มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อเป็นแผนขึ้นสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ยึดถือเป็นหลักและเป็นแนวทางในการจัดทำแผนปฏิบัติการของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2531-2534) และจะตรงกับช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ซึ่งถ้าหากมีความจำเป็นจะต้องมีการปรับแผนการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 ก็สามารถกระทำได้

ซึ่งในการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับนี้ ได้มีการประสานความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างภาครัฐบาลและ เอกชน (สำนักนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1, 2531 : ก-ค) ดังมีรายละเอียดที่สำคัญดังนี้

หลักการและเหตุผล

1. การพัฒนาการกีฬา เป็นมาตรการสำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของประชากรของประเทศทั้งในด้านสุขภาพพลานามัยและในด้านจิตใจ ซึ่งจะ เป็นปัจจัยสำคัญและ เอื้ออำนวยให้ประชากรในชาติสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต และมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ในระยะเวลาที่ผ่านมา โดยเฉพาะในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 แม้ว่ารัฐได้ให้ความสำคัญและส่งเสริมการกีฬาของชาติมากขึ้น โดยจัดให้มีสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ด้านการกีฬา และจัดการแข่งขันอย่างกว้างขวาง ตลอดจนจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชนเพิ่มขึ้นมาโดยลำดับ แต่การกีฬาของชาติก็ยังไม่ได้พัฒนาก้าวหน้าได้ดีเท่าที่ควรทั้งในแง่ของปริมาณและคุณภาพ รวมทั้งการให้บริการในด้านนี้ก็ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ และยังมีได้กระจายออกไปอย่างทั่วถึงทั้งในเขตเมืองและ เขตชนบท

3. ปัจจัยสำคัญซึ่งยังไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาการกีฬาของชาติ ได้แก่ การขาดทิศทางและแนวทางในการพัฒนาการกีฬาร่วมกันสำหรับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและ เอกชน รวมทั้งการขาดระบบการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างองค์การ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหรือส่งเสริมการกีฬา จากสาเหตุดังกล่าวทำให้การดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของชาติทั้งในด้านกาให้บริการ การจัดหาให้มีสถานที่ เครื่องมืออุปกรณ์การกีฬา การพัฒนาบุคลากร

และการจัดการแข่งขันชาติประสิทธิภาพ ยังไม่เพียงพอกับความต้องการ และมีการดำเนินงานที่ซ้ำซ้อนสิ้นเปลืองอยู่เป็นอันมาก

4. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 ได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งที่จะพัฒนาคุณภาพประชากรให้เป็นคนดี มีความสามารถและให้มีบทบาทที่เหมาะสม เพื่อสามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้าและมีความสงบสุข โดยกำหนดให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทั้งในชนบทและในเมืองมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้ทรัพยากรกำลังคนมีคุณภาพ เพื่อช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป นอกจากนี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยังได้กำหนดมาตรการให้มีการสนับสนุนการจัดบริการด้านการส่งเสริมสุขภาพอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้ประชาชน โดยเฉพาะ เด็กและ เยาวชนเล่นกีฬาและออกกำลังกายอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอ โดยเน้นให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ การผลิตและพัฒนาบุคลากร รวมทั้งการจัดสร้าง บำรุงรักษา สถานที่และอุปกรณ์กีฬา และให้กระจายไปยังส่วนภูมิภาคมากขึ้น

5. สำหรับแนวทางสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรนั้น แผนพัฒนาฉบับที่ 6 ได้เน้นให้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชน ชุมชน และประชาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินการให้มากที่สุด มีซ้ำให้รัฐเป็นผู้ดำเนินการแต่ฝ่ายเดียว นอกจากนี้ยังได้กำหนดมาตรการในด้านต่าง ๆ ที่สนับสนุนให้ธุรกิจเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดบริการทางสังคมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สนองความต้องการของประชาชนที่เพิ่มขึ้นและ เพื่อทดแทนบทบาทของรัฐที่จะชะลอตัวลง โดยจะใช้นโยบายและมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสม การใช้นโยบายราคาเป็นสิ่งจูงใจ การใช้องค์การความร่วมมือระหว่างภาครัฐบาลและ เอกชนที่มีอยู่แล้วให้เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการรวมตัวขององค์กร เอกชนเพื่อประสานงานกับฝ่ายรัฐบาล ใช้แผนเป็นเครื่องมือในการประสานดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายและทิศทางเดียวกัน สนับสนุนให้มีองค์กรกลางในลักษณะของคณะกรรมการประสานงาน เพื่อดูแลดำเนินนโยบายการวางแผน กำกับ ดูแล และติดตามประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ ปรับปรุงองค์กรชุมชนในชนบทที่ได้มีการจัดตั้งขึ้นแล้วอย่างกว้างขวางให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแกนกลางในการประสานการดำเนินงานร่วมกันกับฝ่ายรัฐ

แผนพัฒนาการกีฬาของชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ.2531-2539 เพื่อให้เป็นแผนแม่บทที่จะกำหนดกรอบและขั้นตอนการพัฒนาการกีฬาของชาติสำหรับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมกัน ทั้งนี้ โดยมีความสอดคล้องกับทิศทางนโยบาย และแนวทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการกีฬาให้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาเด็ก เยาวชน และประชาชน ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง มีระเบียบวินัย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีจริยธรรม สามัคคีธรรม ความเป็นผู้นำ ใจเป็นนักกีฬา รู้จักการเสียสละ มุ่งผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนบุคคล ตลอดจนมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างเกียรติภูมิของชาติในด้านการกีฬาให้สูงเด่นยิ่งขึ้น

แนวทาง

1. ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาสำหรับเด็ก เยาวชน และประชาชนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อให้มีความรู้ความสนใจในการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย จนเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิต
2. สนับสนุนการรวมกลุ่มเพื่อร่วมกันรับผิดชอบและดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และการแข่งขันกีฬาในภาครัฐและเอกชน ทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคต่าง ๆ
3. เสริมสร้างความมีระเบียบวินัย ใจนักกีฬา ความสามัคคี และจริยธรรมควบคู่ไปกับการเล่นและดูกีฬา โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน
4. ส่งเสริมการวิจัยและประเมินผลเกี่ยวกับการพลศึกษาและการกีฬา เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น ทั้งในด้านการส่งเสริมคุณภาพ ความปลอดภัย และการจัดฝึกอบรม
5. ส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการกีฬาของชาติและจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

6. เร่งรัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการจูงใจ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ กติกาและวิธีการเล่นกีฬาอย่างถูกต้องให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

มาตรการ

เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาการกีฬาของชาติสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ และสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงกำหนดมาตรการสำหรับการพัฒนาขึ้นไว้ ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชน โดยส่งเสริมให้มีความรู้และความสนใจในการออกกำลังกายและการกีฬาอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการส่งเสริมความเจริญเติบโตและ แข็งแรงของร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา
2. ปรับปรุงกลไกการพัฒนาการกีฬาของชาติให้มีองค์กรกลางที่มีเอกภาพและประสิทธิภาพในการบริหารและประสานงานพัฒนาการกีฬาของชาติ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น
3. พัฒนาและจัดระบบการกีฬาเพื่อการแข่งขันในทุกระดับทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศให้มีมาตรฐานสูงขึ้นในด้านนักกีฬา สถานที่และอุปกรณ์เพื่อเป็นการเร่งเร้าความสนใจด้านการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป

องค์ประกอบของแผน

จากมาตรการในการพัฒนาข้างต้น แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติจึงประกอบด้วย 4 แผนหลัก ดังนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาเด็กและ เยาวชนให้มีความสามารถในการเล่นกีฬาได้และดูกีฬาเป็น มีร่างกายแข็งแรง จิตใจสมบูรณ์ เกิดคุณธรรมในด้านความมีระเบียบวินัย มีน้ำใจเป็นนัก

กีฬาและสามารถนำคุณธรรมดังกล่าวไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ

มีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และเพื่อสุขภาพเพื่อให้ประชาชนทุกระดับ ทุกเพศ ทุกวัย ได้รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอย่างถูกต้อง เข้าใจถึงผลประโยชน์ของการกีฬาเพื่อส่งเสริมสุขภาพ และสามารถออกกำลังกายเพื่อป้องกันโรคและเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกาย

3. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน

มีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาของชาติเพื่อการแข่งขันทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ การสร้างลักษณะนิสัยและทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันเข้าใจกฎระเบียบของการกีฬา อันจะส่งผลให้เกิดการเคารพและการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมสามารถเชิดชูเกียรติภูมิของชาติในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

4. แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนาการกีฬา

มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาองค์การในการส่งเสริมการกีฬาให้เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการกีฬา แนะนำและควบคุมการค้าเนติกการกีฬาได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สำนักนายกรัฐมนตรี แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1, 2531 : 1-5)

นโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภาในวันพฤหัสบดีที่ 25 สิงหาคม 2531 ในส่วนที่เกี่ยวกับนโยบายทางสังคมอันเกี่ยวข้องกับการกีฬา มีดังนี้

รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะสร้างความยุติธรรมทางสังคม และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในด้านโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาสุขภาพอนามัย

ในด้านบริการสังคม จะส่งเสริมการกีฬาอย่างกว้างขวางและทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และการพัฒนามาตรฐานการกีฬาเพื่อให้มีขีดความสามารถในการเข้าแข่งขันกับนานาชาติได้ดียิ่งขึ้น (นโยบายรัฐบาลชาติชาย 1, มติชน 12 สิงหาคม 2531 : 2)

ประธานคณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย (พล.อ.เทียนชัย สิริสัมพันธ์)
ได้วางนโยบายการกีฬาของประเทศไทย ไว้ดังนี้คือ

1. ส่งเสริมการกีฬาออกไปสู่ต่างจังหวัดทั่วประเทศ
2. จะเร่งพัฒนามาตรฐานนักกีฬาให้ดียิ่งขึ้น (มติชน 20 สิงหาคม 2531 : 23)

ตามพระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดตั้งการกีฬาแห่งประเทศไทย (กทท.) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างกีฬา สอดส่องและควบคุมการดำเนินการกิจการกีฬา และประกอบกิจการอื่น ๆ อันเกี่ยวแก่ หรือเพื่อประโยชน์ของการกีฬาและในส่วนที่เกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 การกีฬาได้ถูกกระจายออกไปสู่ส่วนภูมิภาคและส่งเสริมให้ประชาชนทุกเพศทุกวัยได้มีโอกาสเล่นกีฬา เพื่อออกกำลังกายให้กว้างขวางออกไปทั่วประเทศ เป้าหมายของรัฐก็เพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา ในการประลองแข่งขันทุกระดับ จะเห็นว่าทุกรัฐบาลพยายามสนับสนุนส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนสนใจในการกีฬา ให้มีการฝึกฝนให้เป็นนักกีฬาไทย ให้เทียบเทียมนักกีฬานานาชาติ (พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย, สพลท. 1 มกราคม 2531 : 29-31)

และจากการแถลงนโยบายทางสังคมของรัฐบาลปัจจุบัน เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2532 ในเรื่องของการส่งเสริมกีฬา โดยการเชิญชวนให้ทุกจังหวัดจัดกีฬาภายในขึ้นภายในจังหวัด ทั้งระดับเยาวชนและทั่วไปอย่างน้อยครั้งละ 10 ประเภท (มติชน. 16 สิงหาคม 2532 : 8)

จากหลายหน่วยงาน ซึ่งมีทั้งหน่วยงานหลัก หน่วยงานสนับสนุนและหน่วยงานเอกชน อย่างไรก็ตาม หน่วยงานย่อยของหน่วยงานดังกล่าวบางส่วนได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำแผนฯ อยู่แล้ว จึงเชื่อมั่นว่า ปัญหาการประสานงานและความร่วมมือในการดำเนินการจะมีน้อย และมติการประชุมคณะรัฐมนตรี ทางสำนักนายกรัฐมนตรีก็ได้เสนอหัวข้อเพื่อให้รับทราบดังนี้ คือ

1. ให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม ให้การส่งเสริมกีฬาทุกด้าน โดยให้ถือเป็นนโยบายในการปฏิบัติราชการ
2. ให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริมข้าราชการ พนักงาน มีการเล่นกีฬาอย่างแพร่หลาย
3. ให้ความร่วมมือกับองค์การกีฬาของชาติ ในการเตรียมนักกีฬาเพื่อการแข่งขันซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ โอลิมปิกส์เกมส์ ทั้งนี้ให้เจ้าสังกัดให้การสนับสนุนบุคลากรทางการกีฬาเพื่อการแข่งขันด้วย

4. รัฐบาลวิสาหกิจที่มีรายได้ พึ่งให้การสนับสนุนการกีฬาทุกรัฐวิสาหกิจด้วย (มติชน 17 สิงหาคม 2530 : 15)

ดังนั้น จะเห็นว่าการพัฒนาการกีฬาของชาติจะต้องวางแผนไปบน 2 ประการ คือ

1. การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน
2. การพัฒนากีฬาเพื่อการแข่งขัน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คณะนิติศาสตร์ปริญาโทรุ่น 9, 2526 : 4) นอกจากนี้ยังถือว่าการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมนันทนาการที่นอกจากจะใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันแล้ว ยังให้ประโยชน์แก่สังคม จากการที่ผู้เข้าร่วมเล่นกีฬา ที่ประกอบอาชีพแต่ละอย่างแตกต่างกันออกไปได้มาประสานกัน มีความเข้าใจกัน เช่น แพทย์ นักธุรกิจ สถาปนิก เป็นต้น (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524 : 82)

นอกจากนี้ การพยายามเล่นกีฬาด้วยความตั้งใจอย่างดีที่สุดนั้น เป็นทางไปสู่ความเป็นแชมเปียนของกีฬาประเภทนั้น ๆ การแข่งขันกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่ง เพราะเป็นการช่วยรวมกีฬาประเภทต่าง ๆ เข้าด้วยกัน ด้วยความสามัคคีและความเป็นปึกแผ่น และเปิดโอกาสให้เยาวชนทั่วโลกได้พบปะสังสรรค์กับกีฬาเป็นเครื่องช่วยสังคมมาก เท่ากับที่มี ความสำคัญต่อการพัฒนาทางเทคนิค และวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับมนุษย์ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องช่วยสนองความต้องการของบุคคล ที่ต้องประสบความสำเร็จทางด้านกีฬา โดยการให้บุคคลเหล่านี้ พยายามค้นคว้าใช้ความสามารถของตนเองเสียด้วย การแข่งขันกีฬายังเป็นปัจจัยสำคัญในความก้าวหน้าบางอาชีพอีกด้วย (ชูจิคร รัตสารและคณะ, "ประกาศสัญญาทางกีฬา" สทสท. 3 มกราคม 2509 : 37) การกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ประเทศชาติจะก้าวหน้า รวดเร็ว และมั่นคงได้นั้น ประชาชนโดยเฉพาะเยาวชน จะต้องมีส่วนร่วมนำร่างกายและจิตใจสูง (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524 : 215) เพราะฉะนั้น การเผยแพร่และการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมทางด้านกีฬาเพื่อมวลชนให้เป็นไปอย่างกว้างขวาง และต่อเนื่องจะต้องเสนอเรื่องราวที่น่าสนใจ และเชิญชวนให้ประชาชนได้เข้าร่วมกิจกรรมการกีฬาและออกกำลังกายมากขึ้น จึงบรรลุ เป้าหมายของการประชาสัมพันธ์ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คณะนิติศาสตร์ปริญาโท รุ่น 9, 2526 : 5)

รายงานสรุปการประชุมสัมมนาการกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 24-26 พฤศจิกายน 2522 ได้มีบุคคลต่าง ๆ ของผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับองค์การกีฬาของรัฐบาล ได้ให้ข้อคิดและนโยบายของหน่วยงานไว้มากมาย เช่น

เครือข่าย สุธมนันท์ อดีตผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร ได้
กล่าวว่า นโยบายส่งเสริมกีฬาของกรุงเทพมหานคร ได้มีการส่งเสริมกีฬามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503
ดังนี้

1. ให้นักเรียนเยาวชนและประชาชนได้เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพอนามัย
2. ให้นักเรียนสนใจการกีฬามากขึ้น
3. ให้นักเรียนหรือเยาวชนเล่นกีฬาขั้นพื้นฐานให้มั่นคง เพื่อที่จะนำไปใช้ในขั้น

สุดท้ายคือไป

และจากการประชุมทางวิชาการทางพลศึกษาและการกีฬาแห่งชาติ ณ จังหวัดร้อยเอ็ด
21-22 มกราคม 2529 สมชาย ประเสริฐศิริพรพร รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทยได้สรุป
นโยบายสำหรับเป็นแนวทางในการส่งเสริมการกีฬาของชาติไว้ 2 ประการ ดังนี้คือ

1. การส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานตามนโยบายนี้มุ่งส่งเสริมให้เยาวชนได้มีโอกาสเรียนรู้ทักษะทางการกีฬาที่ถูกต้อง ตามความถนัดและความสนใจอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดความรักความสนใจรวมทั้งทำให้เกิดเป็นนิสัย ที่จะเล่นกีฬาอย่างต่อเนื่องไม่ทอดทิ้ง
2. การส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นการส่งเสริมกีฬาให้ทุกเพศ ทุกวัย ได้ตระหนักและเห็นคุณค่าของการเล่นกีฬา หรือเพื่อออกกำลังกายให้มีความรักในการเล่นกีฬา เพื่อให้สุขภาพและสมรรถภาพ ทั้งร่างกายและจิตใจมีความเข้มแข็ง ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง สังคม และประเทศชาติในที่สุด
3. การส่งเสริมกีฬาเพื่อการแข่งขัน ตามนโยบายนี้มุ่งที่จะส่งเสริมให้นักกีฬาที่มีความสามารถได้มีโอกาสเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทุกระดับทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำชื่อเสียงและเกียรติภูมิมาสู่ประเทศชาติ (การพัฒนามาตรฐานการกีฬาภูมิภาคของ กทท. ในอนาคต, วารสารกีฬา 31 มีนาคม 2530 : 2)

ส่วนในด้านขององค์การกีฬาอื่น ๆ ได้มีผู้เกี่ยวข้องได้ให้ทัศนะไว้ เช่น

ส.อาจ พ่วงบุตร อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา กล่าวว่า

"กรมพลศึกษามีบทบาทมากมายเกี่ยวกับการรับผิดชอบทางด้านกีฬา ให้ความรู้ทางด้าน การศึกษาแก่มวลชนในประเทศ ดังนั้นกรมพลศึกษา จึงให้การศึกษากับทุกคนเพื่อให้เล่นกีฬา และ เล่นกีฬาได้ตลอดชีวิต"

ไพบูลย์ วัชรพรรณ ผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย กล่าวว่า

"การกีฬาแห่งประเทศไทย (กทท.) มีหน้าที่ในการส่งเสริมกีฬา และช่วยเหลือแก่ สมาคมกีฬา แนวความคิดในการส่งเสริมกีฬา ควรจะเป็น

- เน้นหนักในส่วนภูมิภาค เพราะส่วนกลางมีสมาคมกีฬาอยู่แล้ว
- ควรจะพัฒนากีฬาบางประเภทในการปูพื้นฐานและขอบเขตความสามารถของกีฬานั้น ๆ
- การส่งเสริมและพัฒนากีฬาควรมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนว่าควรจะมุ่งส่งเสริมพัฒนากีฬาใน ด้านใด ความสำคัญและความเหมาะสม (รายงานสรุปการประชุมสัมมนาการกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 1, 2526 : 10-12)

ส่วนในด้านของช่องทางการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การกีฬาหรือบทบาทของสื่อมวลชน ในการเสนอข่าวสารการกีฬานั้นนั้นมีความสำคัญมากเช่นกัน ในปัจจุบันจะเห็นว่าภาพจน์ของ การกีฬาโดยทั่วไปนั้นได้รับการสนับสนุนโดยผ่านทางพ่อแม่ของเด็กและเยาวชน โดยการเปิดรับ สื่อต่าง ๆ (Media) ส่วนผลจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับโครงสร้างในระดับเบื้องต้นที่มีการส่งผ่าน สื่อไปยังบ้าน

วิทยุโทรทัศน์ (Television) อันเกี่ยวกับเรื่องของข่าวสารการกีฬานั้นนี้ทั้งความ บันเทิงและข่าวสารความรู้ ดังนั้น ลิขสิทธิ์ในการนำเสนอถ่ายทอดข่าวสารการกีฬาจึงค่อนข้างแพง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ก็ยังมีการชมกันอยู่เสมอในการเสนอข่าวสารการกีฬาทางวิทยุโทรทัศน์

ซึ่งทั้งกีฬาและวิทยุโทรทัศน์จึงมีความจำเป็นซึ่งกันและกันในการทำให้เกิดชีวิตชีวา กับ ผู้ชม เพราะนอกจากจะให้สาระทางข่าวสารแล้ว ยังให้ความบันเทิงอีกด้วย การกีฬาช่วยเสริมให้ การประกอบอาชีพในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการแข่งขันความจริงจัง กับงานที่แพ้ไม่ได้เหมือนกับนักกีฬาเมื่อลงสู่สนามแข่งขัน ส่วนในด้านของวิทยุโทรทัศน์การนำเสนอ รายการต่าง ๆ นั้นเปรียบเหมือนกับการจำลองชีวิตจริง

เพราะฉะนั้น ข่าวสารทางด้านกีฬาจากวิทยุโทรทัศน์ จึงมีการใช้เพื่อการแนะนำในการ
ดำเนินชีวิตในสภาวะที่ลงสู่สนามแข่งขัน โดยสาธิตรูปแบบโดยผ่านกระบวนการผลิตรายการข่าว
สารการกีฬา (Emlyn Jone, Sport Council, 1982 : 35-45)

ชาดูชัย ไหวพริบ บรรณาธิการข่าวกีฬาหนังสือพิมพ์ สยามรัฐ ได้แสดงความเห็น
เกี่ยวกับบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการกีฬาของชาติ มีความว่า

สื่อมวลชนมีบทบาทและอิทธิพลต่อบุคคลในสังคมอย่างกว้างขวาง และนับวันจะมากยิ่งขึ้น
จะเห็นว่า ความเป็นไปหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในสังคม จึงมักจะมีผลสืบเนื่อง
มาจกบทบาทของสื่อมวลชนในสังคมนั้น ๆ ไม่น้อยทีเดียว

ด้วยเหตุนี้ ความสำคัญของสื่อมวลชนจึง เริ่มได้รับการเหลียวมองจากภาครัฐบาลและ
ภาคเอกชนมากยิ่งขึ้น นับตั้งแต่บทบาทในการเสนอข่าวสารให้ความรู้แสดงข้อคิดเห็นในฐานะ
หน่วยหนึ่งของสังคม ผู้ซึ่งมีความสำนึกในหน้าที่และรับผิดชอบต่อสังคมรวมตลอดมา

บทบาทของสื่อมวลชนเมื่ออยู่ด้วยกันหลายแขนง และหลายสาขาแยกออกไป แต่บทบาทของ
สื่อมวลชนที่มีต่อวงการกีฬาของสังคมก็เป็นอีกแขนงหนึ่ง ซึ่งดูเหมือนว่ามีความสำคัญและ ได้รับความ
สนใจในทุกสังคมทั่วทุกมุมโลกในขณะนี้

ในต่างประเทศโดยเฉพาะในประเทศที่เล็งเห็นความสำคัญของการกีฬา นับแต่คาม
ชุมชนท้องถิ่นไปจนถึงระดับชาติ ในประเทศกลุ่มอเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลียและทวีปเอเชีย
บางประเทศนั้น สื่อมวลชนในประเทศเหล่านี้ได้ให้ความสำคัญและ ได้แสดงบทบาทที่มีต่อการกีฬา
ของสังคมทุกระดับไม่น้อยเมื่อ เปรียบเทียบกับการที่สื่อมวลชนได้แสดงบทบาทตามแขนงและสาขา
อื่น ๆ

บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อวงการกีฬาในกลุ่มประเทศดังกล่าวมักจะ เป็นไปในลักษณะ
ของการคำนึงถึงผลประโยชน์ของสังคมส่วนใหญ่และรวมไปถึงแนวทางในการพัฒนาสังคมของบ้าน
เมือง เป็นสำคัญ

จะเห็นได้ว่า บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อวงการกีฬาไม่ว่าจะเป็นวิทยุโทรทัศน์และสิ่งพิมพ์
ทุกชนิดมักจะ แสดงบทบาทของคนในฐานะผู้นำและได้รับความเชื่อถือของสังคมมากขึ้นตามลำดับ

วิธีเสนอข่าวสารที่เที่ยงตรงรวดเร็วควมถึงผลประโยชน์และมีความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมนั้น นอกจากจะเป็นการยกระดับของตัวเองให้ได้รับความเชื่อถือในสังคมมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังจะเป็นการช่วยเสริมสร้างและพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไปอีกด้วย และมักจะปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด สื่อมวลชนในประเทศเจริญแล้ว และอีกหลายประเทศพยายามนำมาใช้เช่นกัน

แต่คุณสมบัติบางประการสำคัญของสื่อมวลชนหลายประเทศได้เริ่มให้ความสำคัญและแสดงบทบาทเสนอข่าวที่พาดพิงมากขึ้นในขณะนี้ นั่นก็เนื่องมาจากว่าไม่ว่าจะเป็นภาครัฐบาลหรือเอกชนได้เริ่มหันมาให้ความสำคัญของการกีฬาเกินกว่าแต่ก่อน และเป็นที่กล่าวขวัญกันมากที่สุดก็คือ การกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประชากร ซึ่งเป็นหัวใจในการพัฒนาประเทศต่อไป ดังนั้น ความเจริญทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ทางวิชาการ และการสื่อสารอันทันสมัยจึงนำมาใช้เพื่อการสนับสนุนมากขึ้น

ดังนั้น จะพบว่าบรรดาสื่อมวลชนทุกแขนงในประเทศที่พัฒนาแล้ว มักจะเสนอข่าวกีฬาไม่ว่าจะเป็นการละเล่นการออกกำลังกายไปถึงการแข่งขันอย่างเต็มที่ด้วย ความเชื่อที่ว่าเป็นการสร้างค่านิยมให้แก่ประชาชนให้หันมาสนใจต่อการกีฬามากยิ่งขึ้นนั้น สื่อมวลชนได้กลายเป็นแรงหนุนที่สำคัญ ด้วยการทำให้ความเชื่อดังกล่าวบังเกิดผลสำเร็จอย่างมาก

หน้าที่ของสื่อมวลชนที่เสนอข่าวกีฬาจากภาคเอกชนนั้น นอกจากจะเป็นการช่วยในการเผยแพร่ข่าวสารด้านกีฬา ความคืบหน้าแล้ว สิ่งสำคัญก็คือ สื่อมวลชนยังช่วยเป็นหูเป็นตาสอดส่องดูแล และให้ข้อคิดเห็นเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนในฐานะผู้บริโภค เมื่อใดก็ตาม ที่มีการหาผลประโยชน์ทางธุรกิจของคนบางกลุ่มหรือมีการประกอบกิจการที่เอาเปรียบสังคมส่วนรวม สื่อมวลชนจะช่วยเสนอข่าวให้ทราบทันที

บทบาทของสื่อมวลชนที่มีความรับผิดชอบดังกล่าวได้รวมถึง การเสนอข่าวสารด้านกีฬาที่เกิดจากภาครัฐบาล ตามความเข้าใจโดยทั่วไปนั้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลมีหน้าที่ และความรับผิดชอบโดยตรงในด้านการกีฬาต่อประชาชนทั้งประเทศ ซึ่งมีอยู่ในระดับนโยบายของแผนการพัฒนาชาติในประเทศต่าง ๆ เสมอมา บรรดาสื่อมวลชนหลายประเทศได้พยายามเป็นสื่อกลางที่ดีระหว่างรัฐกับประชาชนโดยเฉพาะในแง่ของความเข้าใจที่ถูกต้องระหว่างภาครัฐบาลและภาคเอกชนรวมไปถึงประชาชนทั่วไป ด้วยความตระหนักถึงความจริงที่ว่า กิจการใด ๆ ที่ทำเพื่อคนส่วนใหญ่หรือคนทั้งชาตินั้นจะประสบผลสำเร็จมิได้เลย ถ้าหากขาดความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่าย

บทบาทของสื่อมวลชนต่อวงการกีฬาของประเทศไทย ถ้าจะกล่าวโดยส่วนรวมแล้ว นับว่าดียิ่ง เพราะในปัจจุบันบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อวงการกีฬาของชาติที่มีเพิ่มขึ้นตามลำดับ และมีความตื่นตัวมาก ไม่ว่าจะเป็นสื่อมวลชนด้านวิทยุโทรทัศน์ และบรรดาส่งตีพิมพ์ทุกประเภทที่กล่าวถึงได้ รับความสนใจจากประชาชนอยู่ในขณะนี้

ความตื่นตัวของบรรดาสื่อมวลชนดังกล่าว ซึ่งเป็นเรื่องที่น่ายินดีนั้นได้เกิดขึ้นไปพร้อม ๆ กับการตื่นตัวทางด้านการศึกษาของทั้งภาครัฐบาลและเอกชนเสมอมา และดูเหมือนว่าบรรดาสื่อมวลชนก็ดี ฝ่ายรัฐบาลผู้บริหารบ้านเมืองก็ดี และฝ่ายเอกชนที่เป็นแรงสนับสนุนก็ดี ทุกฝ่ายได้ตระหนักถึงความจริงในข้อนี้

ในการนำเสนอข่าวด้านกีฬาของบรรดาสื่อมวลชนในประเทศนั้น ส่วนใหญ่มักแสดงออกมาในลักษณะของการนำเสนอ ผลการแข่งขันเพื่อความบันเทิง ความสนุกสนาน เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นความต้องการของตลาดและบรรดาผู้สนใจเป็นส่วนใหญ่ เพราะเหตุว่าการเสนอข่าวออกมาในลักษณะดังกล่าว เป็นสิ่งที่เข้าใจง่าย และถือว่าการนำเสนอเป็นเรื่องของความสนุกสนานให้ความบันเทิงอีกรูปแบบหนึ่งของสังคมของเรา

เป็นที่น่าสังเกตประการสำคัญอย่างหนึ่งก็คือว่า การนำเสนอข่าวกีฬาของบรรดาสื่อมวลชนในประเทศไทยนั้น มักจะให้ความสำคัญและให้ความสนใจอย่างย่งกรสีที่นักกีฬาประสบความสำเร็จในหน้าที่ของตนเอง จนได้รับการยอมรับนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศ เช่น ชาวพอง ลีทิวชุย พิชิตเหรียญเงินมวยโอลิมปิกเกมส์ ครั้งที่ 23 สด จิตรลดา กับ เขาทราย กาแล็กซี่ พิชิตแชมป์ชกแชมป์โลกสำเร็จ การประสบความสำเร็จของนักกีฬาจนสามารถนำชื่อเสียงของชาติกระฉ่อนทั่วโลกในลักษณะดังกล่าวนี้ สื่อมวลชนในประเทศไทยมักจะให้ความสำคัญและให้ความสนใจมากที่สุด เพราะถือว่านักกีฬาเหล่านี้นอกจากจะให้คุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติส่วนรวมแล้ว ยังควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่อนุชนรุ่นหลังให้สนใจการกีฬามากขึ้น ซึ่งนอกจากจะช่วยเสริมสร้างค่านิยมในการบำรุงร่างกายให้แข็งแรงอยู่เสมอแล้ว ยังจะมีโอกาสสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติได้เช่นเดียวกัน ดังนั้น การนำเสนอข่าวกีฬาของสื่อมวลชนในลักษณะนี้จึงเป็นการกระตุ้นมวลชนให้เห็นความสำคัญของการกีฬานั้นเอง

ดังนั้น จะเห็นว่าการพัฒนากีฬาของชาติจะก้าวไปได้ไกล ถ้ามีสื่อมวลชนเป็นแรงกระตุ้นอย่างมาก การผลักดันโครงการกีฬาของชาติไปสู่กลุ่มเป้าหมายคือเยาวชน ซึ่งเป็นกลุ่มมวลชนที่เล่นกีฬามากที่สุดของประเทศ และนับว่าจะมากขึ้นด้วยส่วนหนึ่งต้องอาศัยสื่อมวลชน

สื่อมวลชนไม่ว่าจะเป็นวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ล้วนทำให้ข่าวสารแพร่กระจายออกไปสู่ประชาชนกลุ่มใหญ่ของประเทศอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว แต่ก็ยังมีขีดจำกัดในการรับสื่อของแต่ละประเภท และในการนี้วิทยุโทรทัศน์นับว่าเป็นสื่อมวลชนที่ได้เปรียบกว่าสื่ออื่น ๆ ในการที่จะเร้าใจได้มากกว่า เพราะผู้รับจะเห็นทั้งภาพและเสียงไปพร้อมกัน และกล่าวกันว่า วิทยุโทรทัศน์เป็นการรวมสื่อวิทยุกระจายเสียง ภาพยนตร์และหนังสือพิมพ์ไว้ด้วยกัน ในปัจจุบันวิทยุโทรทัศน์จึงได้รับความสนใจจากประชาชนมากกว่าสื่ออื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข่าวสารทางด้านกีฬา เช่น รายการถ่ายทอดสดจากสนามแข่งขัน คำลือลือลือค่อนข้างสูงมีการแข่งขันและที่สื่อกฎมีเรื่องของธุรกิจเข้ามาร่วมด้วย (ชาตชัย ไหวพริบ, บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการกีฬาของประเทศ, สพลท. 1 (มกราคม 2528) : 208-213)

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส เกาหลี ญี่ปุ่น มีรายการถ่ายทอดกีฬาทางวิทยุโทรทัศน์อย่างมากมาย กีฬาที่นิยมมากที่สุดก็คือ ฟุตบอล บาสเกตบอล มวยสากล ม้าแข่ง กีฬา ฯลฯ ซึ่งกีฬาเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนฝึกทักษะหาความชำนาญด้วยตัวเองจากการชมการถ่ายทอด และแม้กระทั่งนักข่าวกีฬาบางคนก็ยังใช้วิทยุโทรทัศน์เป็นสนามเพื่อรายงานให้ประชาชนทราบทางสื่อมวลชนแขนงอื่น ๆ (วัฒน์ ภูโท, สยามรัฐ. 1 มิถุนายน 2528 : 9) สถานีวิทยุโทรทัศน์เอบีซี ของสหรัฐอเมริกาได้ให้ความสำคัญกับการกีฬาเป็นอย่างมาก มีการลงทุนถ่ายทอดสด การแข่งขันกีฬานัดสำคัญ ๆ เช่น โอลิมปิกเกมส์ การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์เบสบอล เช่น มวย อเมริกันฟุตบอล ฯลฯ และยังมีโครงการถ่ายทอดที่อื่น ๆ อีกที่น่าสนใจ ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้ประชาชนของตนเองรู้จักกีฬามากขึ้น และยังถ่ายทอดไปยังประเทศสมาชิกกว่า 60 ประเทศ ซึ่งการถ่ายทอดแต่ละครั้งได้รับความนิยมจากมวลชนเป็นอย่างสูง (ชัยชาญ, สยามรัฐ. 16 ธันวาคม 2527 : 10)

ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ข่าวสารทางด้านกีฬาได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดสด ข่าวสารกีฬา หรือเทปโทรทัศน์การแข่งขันกีฬาทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากการสำรวจรายการโทรทัศน์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 จนถึงปัจจุบัน พบว่า ทั้ง 4 ช่อง มีชั่วโมงของข่าวสารการกีฬาพอสมควร ส่วนรายการกีฬาที่ถ่ายทอดสด คือ มวยไทย มวยสากล ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เทนนิส เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเทปโทรทัศน์ผลการแข่งขัน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศอีกด้วย เช่น มวยสากล ฟุตบอล เทนนิส และอื่น ๆ อีกมากมาย

ดังนั้น บทบาทของการกีฬาและบทบาทของสื่อมวลชนในการถ่ายทอดข่าวสารการกีฬา ตลอดจนนโยบายการส่งเสริมการกีฬา จึง เป็นมูลเหตุให้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาทางวิทยุโทรทัศน์กับความสนใจ และการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์ส่งเสริมกีฬาของศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบพฤติกรรมของ เยาวชนในการรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างของ เยาวชนในด้าน เพศ อายุ การศึกษา รายได้ที่มีต่อการรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์
3. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์กับความสนใจในการเล่นกีฬาของ เยาวชน
4. เพื่อทราบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์กับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของ เยาวชน

ปัญหาการวิจัย

1. ลักษณะความสนใจในการเปิดรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์ของเยาวชนเป็นอย่างไร
2. เยาวชนที่แตกต่างทางด้านเพศ อายุ การศึกษา และรายได้ มีความแตกต่างกันอย่างไร ในการเปิดรับข่าวสารทางด้านกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์
3. การเปิดรับข่าวสารการกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการเล่นกีฬาของ เยาวชนหรือไม่อย่างไร
4. การเปิดรับข่าวสารการกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของ เยาวชนหรือไม่อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนชายและหญิง เปิดรับข่าวสารทางด้านการกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์แตกต่างกัน
2. เยาวชนที่มีอายุต่างกัน เปิดรับข่าวสารทางด้านการกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์แตกต่างกัน
3. เยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน เปิดรับข่าวสารทางด้านการกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์แตกต่างกัน
4. เยาวชนที่มีรายได้ต่างกัน เปิดรับข่าวสารทางด้านการกีฬาที่แพร่ภาพทางวิทยุโทรทัศน์แตกต่างกัน
5. การเปิดรับข่าวสารการกีฬาจากวิทยุโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับความสนใจในการเล่นกีฬาของเยาวชน
6. การเปิดรับข่าวสารการกีฬาจากวิทยุโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับข่าวสารเกี่ยวกับกีฬาทางวิทยุโทรทัศน์กับความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของเยาวชน : ศึกษาเฉพาะเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์ส่งเสริมกีฬาของศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) ซึ่งประกอบด้วยเยาวชนชายและหญิง ซึ่งจากการสำรวจกลุ่มเยาวชนที่เป็นสมาชิกของศูนย์ส่งเสริมกีฬา ของศูนย์เยาวชน กรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น) ในปี พ.ศ.2529 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,634 คน

คำนิยามศัพท์

1. การเปิดรับข่าวสารการกีฬาจากวิทยุโทรทัศน์ หมายถึง การรับชมข่าวสารทางด้านการกีฬาที่แพร่ภาพจากวิทยุโทรทัศน์ทั้ง 4 ช่อง คือ ช่อง 3, 5, 7 และ 9
2. กีฬา หมายถึง กิจกรรมการเล่น การออกกำลังกาย อันได้แก่ การแข่งขันต่าง ๆ ที่มีกฎกติกา ซึ่งผู้เล่นจะต้องมีความรู้ มีความเข้าใจในการเล่น และเกิดคุณค่าแก่ร่างกายในด้านความแข็งแรง อดทน และสนุกสนานทั้งประเภทบุคคลและประเภทชุด

3. เยาวชน หมายถึง สมาชิกของศูนย์ส่งเสริมกีฬา ของศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น)
4. รายได้ของเยาวชน หมายถึง รายได้ที่ได้จากผู้ปกครองหรือรายได้ที่ได้จากค่าตอบแทนอื่น ๆ เป็นรายเดือน
5. ความสนใจกีฬา หมายถึง พฤติกรรมต่อไปนี้
 - ก. การได้มีโอกาสได้ชมการแข่งขันกีฬาได้สัปดาห์หนึ่ง ๆ
 - ข. การรู้จักนักกีฬาดีเด่น
 - ค. การที่จะ เล่นกีฬาต่อไปจนถึงระดับสูงสุด
 - ง. การศึกษาวิธีการเล่นกีฬา และ
 - จ. การติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน
6. การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา หมายถึง พฤติกรรมต่อไปนี้
 - ก. การได้เล่นกีฬา
 - ข. การเข้าชมการแข่งขันในครั้ง
 - ค. การที่เคยเข้าแข่งขันกีฬา
 - ง. การได้มีโอกาสเล่นกีฬากับบุคคลที่มีระดับการเล่นเหนือกว่า และ
 - จ. การเล่นกีฬาเพื่อเตรียมตัวเข้าแข่งขัน
7. ศูนย์ส่งเสริมกีฬา หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ส่งเสริมกีฬาของศูนย์เยาวชนกรุงเทพมหานคร (ไทย-ญี่ปุ่น)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อจะนำผลการศึกษาไปใช้ในการกำหนดนโยบายการเผยแพร่ข่าวสารการกีฬา จากวิทยุโทรทัศน์ เพื่อการพัฒนาเยาวชนของชาติในด้านการกีฬา
2. เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประกอบการวางแผนเพื่อพัฒนากีฬาของ เยาวชน
3. เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาทางด้านนิเทศศาสตร์พัฒนาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องบทบาทของการสื่อสารกับการกีฬา